

ด่วนที่สุด

ที่ พณ ๐๙๐๔.๓/ ๒๐๕๐

คคค 173
15๙๑59
14๐๐๔.

สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี
รับที่ 5834 สรค
วันที่ 15 ส.ค. 2557/14-๐๐

กระทรวงพาณิชย์

๔๔/๑๐๐ ถนนนนทบุรี ๑

อำเภอเมือง จังหวัดนนทบุรี ๑๑๐๐๐

๑๓ สิงหาคม ๒๕๕๗

เรื่อง รายงานสถานการณ์การส่งออกยางพาราไทย พร้อมข้อเสนอแนะกิจกรรมส่งเสริมการขายไปตลาดต่างประเทศ

เรียน หัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติ

สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. ตารางสถิติตลาดยางพารา ๒๐ อันดับไทยและประเทศคู่แข่ง

๒. รายงานสถานการณ์การนำเข้ายางพาราของตลาดต่างประเทศที่สำคัญ

ตามที่ที่ประชุม คสช. เมื่อวันที่ ๑๗ กรกฎาคม ๒๕๕๗ ได้มีข้อสั่งการในประเด็นสินค้าเกษตรยางพารา ให้จัดทำแผนและมาตรการระบายยางพาราไปต่างประเทศนั้น

ในการนี้ กระทรวงพาณิชย์ ได้ขอรายงานสถานการณ์การส่งออกยางพาราไทย พร้อมข้อเสนอแนะกิจกรรมส่งเสริมการขายยางพาราไปต่างประเทศ ดังนี้

๑. ภาพรวมยางพาราโลก ปี ๒๕๕๗ จาก International Rubber Study Group: IRSG

ด้านการผลิตภาพรวมโลก รวมทั้งสิ้น ๑๑.๙๕ ล้านตัน (๑) ไทย ผลิตยางพารามากที่สุดในโลก ปริมาณการผลิตคิดเป็น ๔.๐๒ ล้านตัน (สัดส่วนร้อยละ ๓๒) คู่แข่งในตลาดโลกที่สำคัญของไทย (๒) อินโดนีเซีย มีเนื้อที่ปลูกยางพารามากที่สุดในโลก ๒๑.๙๓ ล้านไร่ รัฐบาลมีนโยบายสนับสนุนให้เป็นฐานการผลิตยางพาราในอาเซียน ผลผลิตคิดเป็น ๓.๑ ล้านตัน (สัดส่วนร้อยละ ๒๖) (๓) เวียดนาม (๔) อินเดีย (๕) มาเลเซีย ผลผลิต ๐.๙๕ ล้านตัน มีสัดส่วนร้อยละ ๘ ใกล้เคียงกันทั้ง ๓ ประเทศ ตามมาด้วย (๖) จีน ผลิตได้ ๐.๘๓ ล้านตัน (สัดส่วนร้อยละ ๗) โดยผลผลิตรวมของ ๖ ประเทศนี้ มีสัดส่วนเป็นร้อยละ ๙๐ ของการผลิตยางพาราโลก

ด้านการใช้รวมของโลก รวมทั้งสิ้น ๑๑.๖๘ ล้านตัน โดย (๑) จีน (สัดส่วนร้อยละ ๓๖) (๒) อเมริกาเหนือ (สัดส่วนร้อยละ ๑๐) (๓) อินเดีย (สัดส่วนร้อยละ ๙) (๔) EU (สัดส่วนร้อยละ ๙) (๕) ญี่ปุ่น (สัดส่วนร้อยละ ๖) และ (๖) อื่นๆ (สัดส่วนร้อยละ ๓๐)

ราคายางในตลาดโลก ในปี ๒๕๕๖ ราคาเฉลี่ยอยู่ที่ ๓,๓๐๒ เหรียญสหรัฐต่อดัน และในปี ๒๕๕๗ ราคาต่อหน่วยลดลง เป็น ๓,๒๒๒ เหรียญสหรัฐต่อดัน อย่างไรก็ตาม แหล่งข้อมูลจาก EIU Economic and Commodity Forecast คาดการณ์ว่าสถานการณ์ราคายางโลกจะมีแนวโน้มดีขึ้นในปี ๒๕๕๘ อยู่ที่ ๓,๖๓๖ เหรียญสหรัฐต่อดัน

๒. ภาพรวมการส่งออกยางธรรมชาติและผลิตภัณฑ์ของประเทศไทย

ประเทศไทยใช้ยางสำหรับอุตสาหกรรมในประเทศปีละ ๐.๕ ล้านตัน สัดส่วนร้อยละ ๑๓ ของที่ผลิตได้ และส่งออกปีละ ๓ ล้านตัน และนำเข้าเล็กน้อย ๒-๓ พันตันต่อปี จากมาเลเซียชนิดน้ำยางข้น

มูลค่าส่งออกยางธรรมชาติ ปี ๒๕๕๗ (ม.ค.-พ.ค.) คิดเป็น ๒,๙๐๗ ล้านเหรียญสหรัฐฯ ตลาดส่งออกหลักของไทย ได้แก่ (๑) จีน (สัดส่วนร้อยละ ๔๑) (๒) มาเลเซีย (สัดส่วนร้อยละ ๑๓) (๓) ญี่ปุ่น (สัดส่วนร้อยละ ๑๑) (๔) เกาหลีใต้ (สัดส่วนร้อยละ ๗) (๕) สหรัฐฯ (สัดส่วนร้อยละ ๗) (๖) อินเดีย (สัดส่วนร้อยละ ๓) และอื่นๆ (สัดส่วนร้อยละ ๑๘)

ชนิดยางธรรมชาติที่ส่งออก ประกอบด้วย (๑) ยางแท่ง STR (สัดส่วนร้อยละ ๔๘) (๒) ยางแผ่นรมควัน (สัดส่วนร้อยละ ๒๘) (๓) น้ำยางข้น (สัดส่วนร้อยละ ๒๒) (๔) อื่นๆ (สัดส่วนร้อยละ ๓)

/สำหรับการ...

สำหรับการส่งออกยางธรรมชาติไทย มีมูลค่าการส่งออกที่ลดลงตั้งแต่ปี ๒๕๕๕ มูลค่า ๘,๗๐๔ ล้านบาทหรือ ๘.๗๐๔ ล้านเหรียญสหรัฐ และปี ๒๕๕๖ มูลค่า ๘,๑๒๐ ล้านบาทหรือ ๘.๑๒๐ ล้านเหรียญสหรัฐ ในขณะที่ปริมาณการส่งออกมากขึ้นจากปี ๒๕๕๕ คิดเป็น ๒.๙๙ ล้านตัน และปี ๒๕๕๖ คิดเป็น ๓.๔๓ ล้านตัน เนื่องจากราคาเฉลี่ยต่อหน่วยลดลงอย่างมาก ในช่วงปี ๒๕๕๕ ราคา ๓,๒๐๐ เหรียญสหรัฐ ในขณะที่ในปี ๒๕๕๖ ราคาลดลงเป็น ๒,๖๕๐ เหรียญสหรัฐ และปี ๒๕๕๗ ในช่วง ๖ เดือนแรก ราคาเฉลี่ยลดลงไปอีกถึง ๑, ๙๕๐ เหรียญสหรัฐ

มูลค่าส่งออกผลิตภัณฑ์ยาง ปี ๒๕๕๗ (ม.ค.-พ.ค.) คิดเป็น ๓,๒๖๘ ล้านบาทหรือ ๓.๒๖๘ ล้านเหรียญสหรัฐ ตลาดส่งออกหลักของไทย ได้แก่ (๑) จีน (สัดส่วนร้อยละ ๒๒) (๒) สหรัฐฯ (สัดส่วนร้อยละ ๑๙) (๓) ญี่ปุ่น (สัดส่วนร้อยละ ๖) (๔) มาเลเซีย (สัดส่วนร้อยละ ๕) (๕) เวียดนาม (สัดส่วนร้อยละ ๓) (๖) ออสเตรเลีย (สัดส่วนร้อยละ ๓) และอื่นๆ (สัดส่วนร้อยละ ๔๒)

สินค้าผลิตภัณฑ์ยางที่สำคัญ ได้แก่ (๑) ยางรถยนต์ (สัดส่วนร้อยละ ๔๖) (๒) ถุงมือยาง (สัดส่วนร้อยละ ๑๓) (๓) ยางผสมวัลคัลไนท์ (สัดส่วนร้อยละ ๓.๗) (๔) หลอดและท่อ (สัดส่วนร้อยละ ๓.๔) (๕) ผลิตภัณฑ์ยางเภสัชกรรม (สัดส่วนร้อยละ ๑.๘) (๖) สายพานลำเลียง (สัดส่วนร้อยละ ๑.๕) (๗) ยางรัดของ (สัดส่วนร้อยละ ๑) (๘) ผลิตภัณฑ์ยางอื่นๆ ใช้ในงานก่อสร้าง เช่นยางปูพื้น (สัดส่วนร้อยละ ๓๐)

๓. สถานการณ์การนำเข้าในตลาดสำคัญ

(๑) ตลาดหลักจีนมีมูลค่าการนำเข้าลดลง แต่ปริมาณเพิ่มมากขึ้น

จีนนำเข้ายางธรรมชาติ (HS ๔๐๐๑) จากโลก ลดลงในเชิงมูลค่าอย่างต่อเนื่อง จากการที่ราคายางในตลาดโลกตกต่ำ โดย ๕ เดือนแรกของปี ๒๕๕๗ นำเข้ามูลค่า ๒,๖๘๑ ล้านบาทหรือ ๒.๖๘๑ ล้านเหรียญสหรัฐ ลดลงร้อยละ ๙ ในขณะที่นำเข้าในเชิงปริมาณ ๑.๒๕ ล้านตัน เพิ่มขึ้นร้อยละ ๒๐ ตลาดนำเข้าหลักยางธรรมชาติ (๑) ไทย (๒) อินโดนีเซีย (๓) มาเลเซีย (๔) เวียดนาม (๕) เมียนมาร์ โดยในส่วนของนำเข้าจากไทย ๕ เดือนแรกปี ๒๕๕๗ มูลค่า ๑,๗๑๒ ล้านบาทหรือ ๑.๗๑๒ ล้านเหรียญสหรัฐ ลดลงร้อยละ ๕.๙ ในขณะที่ ปริมาณเพิ่มขึ้นร้อยละ ๒๐

สำหรับผลิตภัณฑ์ยาง จีนนำเข้าจากโลกมูลค่า ๖,๑๙๑ ล้านบาทหรือ ๖.๑๙๑ ล้านเหรียญสหรัฐ ลดลงร้อยละ ๙ ส่วนใหญ่เป็นยางสังเคราะห์ (HS ๔๐๐๒) ยางผสม (HS ๔๐๐๕) และยางปูพื้น (HS ๔๐๑๖)

ปัจจุบันจีนปลูกยางพาราในมณฑลยูนนาน โดยเฉพาะที่แคว้นสิบสองปันนา ๖.๘ ล้านไร่ กรี๊ดได้แล้วราว ๔ ล้านไร่ และยังมีการสนับสนุนให้ประเทศเพื่อนบ้านอย่าง ส.ป.ป.ลาว ที่ปลูกขนานบนเส้นทางถนนสาย R3A ตั้งแต่เมืองห้วยทรายในรัศมี ๑๐ กิโลเมตร ของสองฟากถนน จนถึงเมืองบ่อเตน จ.หลวงน้ำทา ติดชายแดนระยะทางกว่า ๒๕๐ กิโลเมตร ประมาณการว่าลาวปลูกยางพาราถึงหลักล้านไร่ โดยจีนจะเป็นผู้รับซื้อทั้งหมด

การคาดการณ์ความต้องการยางพาราจีนปี ๒๕๕๗ สมาคมอุตสาหกรรมยางพาราจีน คาดว่าจีนมีความต้องการยางพาราจากทั่วโลกเพิ่มขึ้นร้อยละ ๑๐ หรือประมาณ ๙ ล้านตัน โดยแบ่งเป็น ยางธรรมชาติ ประมาณ ๔.๘ ล้านตัน และยางสังเคราะห์ ๔.๓ ล้านตัน

(๒) ตลาดญี่ปุ่นเกาหลีใต้สหราชอาณาจักร จะนำเข้าผลิตภัณฑ์ยางเป็นหลัก ในช่วงที่ผ่านมาขยายตัวทั้งเชิงมูลค่าและปริมาณผลิตภัณฑ์ยางที่นำเข้าจากไทย ได้แก่ ยางรถยนต์ ยางปูพื้น และถุงมือยาง มีแนวโน้มการนำเข้าในตลาดดังกล่าว ได้ดีตามสภาวะความต้องการสินค้ายางพารากับปริมาณยอดขายรถยนต์ที่เพิ่มขึ้นในช่วงครึ่งหลังของปี ๒๕๕๗

(๓) ตลาดอินเดีย จะนำเข้าผลิตภัณฑ์ยางจากโลกเป็นหลักเนื่องจากเป็นตลาดที่เป็นผู้ผลิต และผู้นำเข้ายางพาราที่สำคัญ สำหรับการนำเข้าจากไทย นำเข้ายางธรรมชาติ และผลิตภัณฑ์ในสัดส่วนใกล้เคียงกัน มีแนวโน้มเพิ่มขึ้นเป็นตลาดสำคัญไทยในอนาคต ตามการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจของตลาด

(๔) ตลาดอาเซียน

อินโดนีเซีย และมาเลเซีย เป็นคู่แข่งที่สำคัญของไทย สำหรับสินค้ายางและผลิตภัณฑ์ โดยอินโดนีเซีย มีความได้เปรียบในด้านเนื้อที่ปลูกยางพารามากที่สุดในโลก ผลผลิตเป็นอันดับสองรองจากไทย

มีอัตราการเติบโตตัวเลขการส่งออกยางพาราในระดับสูงกว่าไทย อีกทั้งมีความได้เปรียบค่าแรงงานถูกกว่าไทย ในขณะที่มาเลเซีย มีเนื้อที่ปลูกและผลผลิตเป็นอันดับสาม นโยบายภาครัฐชัดเจน มีการจัดตั้ง Malaysian Rubber Board ดำเนินนโยบายส่งเสริมมาตรฐานสินค้าให้สอดคล้องกับมาตรฐานโลก อีกทั้งรัฐบาลให้การสนับสนุนด้านการเงินที่ชัดเจนและต่อเนื่อง

เวียดนาม ก็กำลังจะกลายเป็นคู่แข่งรายใหม่ของไทย เนื่องจากมีพื้นที่สามารถปลูกยางพาราได้ทั้งประเทศ อีกทั้งผู้ประกอบการเวียดนามมีการลงทุนปลูกยางพาราในสปป.ลาว และกัมพูชา

(๕) ตลาดอื่นๆ เช่น บราซิล ตุรกี อียิปต์ รัสเซีย เป็นตลาดรองที่มีศักยภาพ ถึงแม้ว่าการนำเข้ายางธรรมชาติและผลิตภัณฑ์จากไทยในปัจจุบันยังไม่มาก แต่มีอนาคตดี เนื่องจากมีอุปสงค์ต้องการยางในอุตสาหกรรมรถยนต์

๔. ความร่วมมือสภาไตรภาคียางพารา (International Tripartite Rubber Council – ITRC)

รัฐบาลไทย มาเลเซียและอินโดนีเซียได้ลงนามร่วมจัดตั้งองค์การความร่วมมือไตรภาคีด้านยางพารา เมื่อวันที่ ๑๒ ธ.ค. ๒๕๔๔ ทำหน้าที่กำกับดูแลกำลังผลิต มาตรการรักษาเสถียรภาพราคายางพาราและปริมาณส่งออกกำหนดให้มีการประชุมระดับรัฐมนตรีกระทรวงเกษตรและสหกรณ์เป็นประจำทุกปีและมีการจัดตั้ง **บริษัท ร่วมทุนยางพาราระหว่างประเทศ จำกัด** (International Rubber Consortium Limited - IRCO) ทำหน้าที่เป็นองค์กรบริหารจัดการราคายางพาราในตลาดโลก โดยรัฐบาลของทั้งสามประเทศเป็นผู้ถือหุ้นและจดทะเบียน สำนักงานใหญ่ของ IRCO ตั้งอยู่ที่ สถาบันวิจัยยาง กรมวิชาการเกษตร กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ของไทย

สถานะล่าสุด:ไทยเป็นเจ้าภาพจัดประชุม ๓ ประเทศ ณ จังหวัดภูเก็ตเมื่อวันที่ ๑๒ ธ.ค. ๒๕๕๕ และมีผู้แทนจากลาว กัมพูชา และเวียดนาม ร่วมด้วย สรุปให้ประเทศสมาชิกระดมทุนเพื่อใช้ขับเคลื่อนการดำเนินงานและบริหารจัดการ IRCO จำนวน ๗.๕ ล้านดอลลาร์สหรัฐภายในปี ๒๕๕๖ และเห็นชอบให้ขยายเครือข่ายความร่วมมือด้านการผลิต การตลาดและอุตสาหกรรมยางพาราไปสู่ประเทศสมาชิกอาเซียนอื่น อาทิ เวียดนาม ลาว และกัมพูชา รวมทั้งเห็นชอบในแผนจัดตั้งตลาดยางพาราของภูมิภาคอาเซียน (Regional Rubber Market) และเห็นชอบให้แต่ละประเทศออกมาตรการส่งเสริมการใช้ยางธรรมชาติภายในประเทศเพิ่มมากขึ้นโดยไทยได้นำเสนอว่า ควรมีการส่งเสริมให้นำยางพารามาผสมกับยางมะตอยในการทำถนนแทนการใช้ยางแอสฟัลติกส์ ซึ่งมีความทนทาน และมีอายุการใช้งานยาวนานขึ้น

๕. ข้อเสนอแนะกิจกรรมส่งเสริมการขายยางพาราไปต่างประเทศ

- ระยะสั้น

(๑) **การแสวงหาความต้องการของตลาดใหม่ๆ ใน Emerging Countries** ที่ยังไม่ได้นำเข้าสินค้ายางพาราจากประเทศไทย หรือการนำเข้ายังไม่มากโดยเฉพาะตลาดที่มีฐานการผลิตอุตสาหกรรมยานยนต์รองรับ เช่น รัสเซีย ยุโรปตะวันออก อินเดีย เป็นต้น เพื่อลดความเสี่ยงของไทย ในการกระจุกตัวพึ่งพาสหรัฐจีนมากเกินไป

- ทูตพาณิชย์ในทุกตลาดที่มีโอกาส เช่น รัสเซีย ยุโรปตะวันออก อินเดีย ลาติน อเมริกา ร่วมกับผู้นำเข้ายางรายใหม่ เช่น จัดคณะผู้แทนการค้ากระทรวงพาณิชย์และกระทรวงเกษตรฯ เดินทางไปเจรจาหาช่องทางขายยางพาราในสต็อกให้กับบริษัท Rostec ในรัสเซีย เป็นต้น

(๒) **การใช้เวที Platform ตลาดซื้อขายสินค้ายางพารา Rubber Valley ณ เมืองชิงเต่า มณฑลซานตง** ทำกิจกรรมการซื้อขายยางพาราในช่องทางออนไลน์มีการซื้อขายในตลาดนี้มูลค่า ๑,๖๓๔ ล้านดอลลาร์สหรัฐ อีกทั้ง ท่าเรือเมืองชิงเต่า มีการนำเข้ายางพาราจากไทยมากเป็นอันดับหนึ่งของจีน คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ ๕๗ ของปริมาณการนำเข้าทั้งหมดของจีน ผู้นำเข้าจากต่างประเทศสามารถเก็บสต็อกยางพารา โดยไม่ต้องเสียภาษีนำเข้าหากยังไม่เคลื่อนย้ายสินค้า เนื่องจากเมืองชิงเต่าเป็นเขตสินค้าทัณฑ์บน

- เชิญชวนให้ผู้ประกอบการยางพาราไทยร่วมทำธุรกรรมซื้อขายทางออนไลน์ในตลาดนี้ โดยจดทะเบียนเปิดบริษัทในจีนปัจจุบันบริษัทยางพาราไทย ๕ รายเข้าร่วมแล้ว ได้แก่ ศรีไทย ไทยฮั่ว เซาท์แลนด์ วงษ์บัณฑิต และสหกรณ์บ่อทอง ชลบุรี

(๓) เร่งเจรจาสรุปโครงการ Rubber City ที่เป็นประโยชน์ต่อประเทศไทยอย่างแท้จริง

สถานะล่าสุด: เป็นข้อริเริ่มจากมาเลเซียร่วมจัดตั้ง Rubber City โดยพัฒนาพื้นที่ชายแดน (rubber belt) ตอนเหนือของรัฐเกดะห์และจังหวัดชายแดนภาคใต้ไทย ในขั้นนี้ ความร่วมมือในฝ่ายไทยยังไม่คืบหน้า เนื่องจากคณะกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์การเพิ่มมูลค่ายางพาราไทย กำลังเร่งหาข้อสรุปในด้านสถานที่จัดตั้งในภาคใต้ของไทยซึ่งควรอยู่ในภูมิยุทธศาสตร์เป็นประโยชน์สูงสุดต่อประเทศไทย สู่การเป็นศูนย์กลางแปรรูปยางพาราอย่างครบวงจรในระดับโลก ส่งผลให้สามารถบริหารราคายางได้จากการควบคุมอุตสาหกรรมยางตั้งแต่ต้นน้ำถึงปลายน้ำ

(๔) ผลักดันให้ประเทศไทยเป็นเจ้าภาพในการจัดประชุม Global Rubber Conference

โดยความร่วมมือระหว่างกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ และกระทรวงพาณิชย์ เพื่อเป็นเวทีให้ผู้นำเข้ายางธรรมชาติจากทั่วโลกมาเข้าร่วม และกระตุ้นให้เกิดการซื้อขายอย่างเป็นรูปธรรมมากขึ้น และไทยเป็นแกนกลางส่งเสริมให้เกิดความร่วมมือผู้ผลิตรายใหญ่ในโลกให้มากขึ้น โดยเฉพาะในกลุ่มอาเซียน ไทย อินโดนีเซีย มาเลเซีย เวียดนาม เป็นต้น

- ระยะกลาง - ยาว

(๑) การปรับเปลี่ยนยุทธศาสตร์ยางพาราแห่งชาติ เพื่อสนับสนุนอุตสาหกรรมกลางน้ำ และปลายน้ำ

เพื่อเสริมจุดแข็งที่ไทยมีศักยภาพ สร้างมูลค่าเพิ่มให้กับการผลิตสนับสนุนการผลิตและลงทุนในอุตสาหกรรมที่มีมูลค่าสูง และมาตรฐานระดับสากล ซึ่งจะได้ผลักดันการส่งออกอย่างยั่งยืนและควรเน้นการส่งออกผลิตภัณฑ์ยางเพื่อเพิ่มมูลค่ามากขึ้นด้วย

(๒) ส่งเสริมการวิจัยและพัฒนา (R&D) พร้อมกำหนดมาตรฐานต่างๆ เพื่อเพิ่มขีดความสามารถ

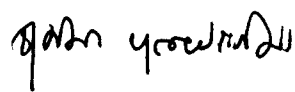
ผู้ประกอบการไทย และการจัดตั้งศูนย์ทดสอบยางล้อรถ เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตของผู้ประกอบการไทยให้มากขึ้น และลดต้นทุนการประกอบธุรกิจรวมทั้งการพัฒนาสินค้ายางธรรมชาติให้เป็นสินค้าที่มีมูลค่าเพิ่มด้านอื่นๆ เช่น เพอร์นิเจอร์ เติ่งนอนยาง และอุปกรณ์การก่อสร้างที่มียางเป็นส่วนประกอบ เป็นต้น

(๓) เสริมสร้างความร่วมมือในกลุ่มประเทศผู้ผลิตรายพาราในอาเซียนให้แข็งแกร่งมากยิ่งขึ้น

ขยายประเทศสมาชิกสภาไตรภาคียางพาราขยายเครือข่ายความร่วมมือด้านการผลิต การตลาดและอุตสาหกรรมยางพาราไปสู่ประเทศสมาชิกอาเซียนอื่น อาทิ เวียดนาม ลาว และกัมพูชา รวมทั้งผลักดันแผนงานการจัดตั้งตลาดยางพาราของภูมิภาคอาเซียน (Regional Rubber Market) ให้สำเร็จ เพื่อเป็นตลาดซื้อขายล่วงหน้า และกองทุนยางพาราในกลุ่มสมาชิก

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความเห็นชอบ เพื่อให้กระทรวงพาณิชย์ดำเนินการต่อไป

ขอแสดงความนับถือ

(นางสาวสุติมา บุญยประสงค์)

ปลัดกระทรวงพาณิชย์

ปฏิบัติราชการแทนรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์

กรมส่งเสริมการค้าระหว่างประเทศ

โทร. ๐๒ ๕๐๗ ๘๒๓๙

โทรสาร ๐๒ ๕๔๗ ๔๒๑๒-๑๔